

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32178/2023
21.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца ОДС ЕПС Дистрибуција ДОО Београд, Огранак Електродистрибуција из Зрењанина, чији је пуномоћник Миленко Радованов, адвокат из ..., против туженог АА из ..., сада непознатог пребивалишта и боравишта, чији је привремени заступник Славица Милин, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 715/21 од 23.08.2023. године, у седници већа одржаној 21.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 715/21 од 23.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Вишег суда у Зрењанину Гж 715/21 од 23.08.2023. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Зрењанину П 1123/2019 (2017) од 29.04.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог да се обавезе тужилац да исплати туженом на име трошкова другостепеног поступка износ од 22.842,00 динара.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да исплати тужиоцу на име трошкова поступка по ревизији износ од 22.843,40 динара, у року од 8 дана од дана пријема преписа ове пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1123/2019 (2017) од 29.04.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу износ од 13.042,68 динара са законском затезном каматом од 04.09.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 132.344,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да исплати привременом заступнику туженог на име трошкова парничног поступка износ од

43.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ трошкова парничног поступка за период од дана подношења тужбе до дана извршности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 715/21 од 23.08.2023. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог и преиначена пресуда Основног суда у Зрењанину П 1123/2019 (2017) од 29.04.2021. године, тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да исплати тужиоцу износ од 13.042,68 динара са законском затезном каматом од 04.09.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да исплати туженом на име трошкова другостепеног поступка износ од 22.842,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

После изјављене ревизије, Виши суд у Зрењанину је решењем Гж 715/21 од 25.10.2023. године, ставом првим изреке исправио пресуду тог суда Гж 715/21 од 23.08.2023. године, тако што у изреци пресуде у другом ставу иза речи: „обавезује се тужилац“ додају речи: „да исплати законском заступнику тужене Славици Милин, адвокату из ..., на име трошкова другостепеног поступка износ од 18.000,00 динара, те“ и тако што се у последњем реду другог става уместо износа „22.842,00 динара“ означава износ „4.842,00 динара“ иза кога се додају речи: „све то у року од 8 дана, под претњом принудног извршења, са законском затезном каматом од извршности до исплате“. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да исплати привременом заступнику туженог износ од 9.000,00 динара на име трошкова насталих у поступку исправке пресуде.

Допунском пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 715/21 од 25.10.2023. године, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и у преосталом ожалбеном делу потврђена пресуда.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – други закон), Врховни суд је оценио да су испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни суд је одлучио да је ревизија тужиоца основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, 18.09.2007. године овлашћени радници тужиоца су на адреси ...,, извршили контролу мерног места за које се као корисник

води тужени и на лицу места утврдили да се купац мерног места главним осигурачем директно везао на склопку без мерења и тиме неовлашћено користио електричну енергију, да у тренутку контроле има електричну енергију и да је раније искључивано бројило. У записнику од истог дана је наведено да је неовлашћено коришћење електричне енергије учињено самовласним прикључењем објекта, инсталације или уређаја на електроенергетски систем, без мерног уређаја или мимо мерног уређаја. Постављена је плomba Записник је потписан од стране туженог као купца и радника тужиоца и уручен је туженом. Тужилац је 27.09.2007. године сачинио обрачун неовлашћено утрошене електричне енергије број ... за купца АА, туженог, на адреси ...,, за бројило број ... за период од 18.08.2007. године до 18.09.2007. године, према коме накнада за неовлашћено коришћење електричне енергије износи 13.042,68 динара (електрична енергија фиксни месечни део у износу од 11.053,12 динара + ПДВ 18% у износу од 1.989,56 динара). Према аналитичној картици тужиоца од 01.01.2016. године до 30.08.2018. године, тужени дугује тужиоцу износ од 13.042,68 динара и није га исплатио до закључења главне расправе у првостепеном поступку. Тужба је примљена у суду 04.09.2017. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом члана 40., 41., 42. Уредбе о условима о испоруке електричне енергије („Службени гласник РС“ број 107/05) и одредби члана 210. и 214. Закона о облигационим односима, обавезао туженог да исплати тужиоцу износ од 13.042,68 динара на име главног дуга са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате, ценећи као неоснован приговор туженог о застарелости потраживања применом члана 371. Закона о облигационим односима.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца, уз закључак да у конкретном случају нема места примени члана 210. и 214. Закона о облигационим односима, као ни члана 371. Закона о облигационим односима, с обзиром на то да се ради о потраживању накнаде за испоручену електричну енергију које потраживање застарева за једну годину у смислу члана 378. став 1. Закона о облигационим односима, због чега је основан приговор застарелости потраживања туженог.

Према становишту Врховног суда, ревизијом тужиоца се основано указује да је другостепени суд погрешно применио материјално право, због чега је преиначена другостепена пресуда и одбијена жалба тужене.

Одредбом члана 210. став 1. Закона о облигационим односима – ЗОО („Службени лист СФРЈ“ бр. 29/1978 ... „Службени лист СРЈ“ број 31/1993) је прописано да, кад је неки део имовине једног лица прешао на било који начин у имовину неког другог лица, а тај прелаз нема основ у неком правном послу или у закону, стицалац је дужан да га врати, а кад то није могуће, да накнади вредност постигнуте користи. Одредбом члана 371. ЗОО је прописано да потраживања застаревају за десет година, ако законом није одређен неки други рок застарелости. Одредбом члана 378. став 1. тачка 1. ЗОО је прописано да застаревају за једну годину потраживање накнаде за испоручену електричну и топлотну енергију, плин, воду, за димничарске услуге и за одржавање чистоће, кад је испорука, односно услуга извршена за потребе домаћинства.

Како се у конкретном случају ради о неовлашћеном коришћењу електричне енергије, то потраживање накнаде за неовлашћено коришћење електричне енергије застарева у општем року од десет година прописаном чланом 371. ЗОО, те потраживање тужиоца према туженом није застарело, имајући у виду да је тужба примљена у суду 04.09.2017. године, а да се сачињени обрачун од 27.09.2007. године, на име неовлашћено утрошене електричне енергије односи за период од 18.08.2007. године до 18.09.2007. године, према коме накнада за неовлашћено коришћење електричне енергије износи 13.042,68 динара.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлуку у ставу другом изреке донео применом одредбом члана 416. став 1. ЗПП.

Како је тужилац успео у овом поступку по ревизији, то је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка применом члана 153. ЗПП и одлучено као у ставу трећем изреке на основу члана 165. став 2. ЗПП.

Одлуку о трошковима поступка садржану у ставу четвртом изреке, Врховни суд је донео на основу одредбе члана 165. став 2. у вези члана 153. став 1., 154. и 163. ЗПП према успеху тужиоца у поступку по ревизији. Тужиоцу су признати трошкови поступка по ревизији у укупном износу од 22.843,40 динара и то на име састава ревизије у износу од 18.000,00 динара и судске таксе на ревизију у износу од 4.843,40 динара, применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Тарифног броја 1. став 1. тачка 2. Таксене тарифе из Закона о судским таксама.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић